

Bemærkninger til forslaget

I 2002 vedtog Folketinget at indføre 1 års barselorlov, jf. lov nr. 141 af 25. marts 2002. Samtidig blev børnepasningsorloven ophævet for børn, der er omfattet af den nye barselorlov.

Kristendemokraterne, som på det tidspunkt hed Kristeligt Folkeparti, endte med at stemme for forslaget, fordi det medførte en økonomisk forbedring for børnefamilierne og dermed tilskynder flere forældre til at bruge tid sammen med deres børn. Kristendemokraterne frygter dog, at indførelsen af den etårige barselorlov og ophævelse af børnepasningsorloven fører til en tidsmæssig forringelse for børnefamilierne. Dette forslag har til hensigt at rette op på det forhold.

Før indførelse af de nye regler var der mulighed for ½ års barselorlov og op til 1 års børnepasningsorlov pr. forælder afhængigt af, om orloven kunne aftales med arbejdsgiveren. Den samlede periode med barselorlov og børnepasningsorlov var typisk 1 år.

Efter den nye ordning kan børnene være sammen med deres forældre i 46 uger, idet de første 4 uger tages af kvinden før fødslen og de 2 ugers fædreorlov er sammenfaldende med moderens orlov de første 14 uger. Ved at gå ned i ydelse i de sidste 32 uger kan forældrenes orlov med barnet udvides med op til 14 uger, således at man samlet når op på 60 uger, jf. bekendtgørelse nr. 761 af 11. september 2002. Forældrene tager dog typisk de 46 ugers barselorlov med barnet på fuld dagpengesats. Efter indførelse af den etårige barselorlov og ophævelse af børnepasningsorloven er den samlede typiske orlovsperiode derfor faldet med 6 uger. Hvis begge forældre benytter børnepasningsorloven fuldt ud, vil faldet i barselorlovsperioden blive endnu større.

Kristendemokraterne finder derfor, at der er behov for at forbedre især de mindre børns muligheder for at være sammen med deres forældre. Især når børnene er små, har de behov for en tæt voksenkontakt. Forældrene er normalt de bedste til at varetage denne opgave.

Økonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes at koste omkring 730 mio. kr. Det antages at 15.000 personer om året vil bruge tids-

kontoen fuldt ud. Usikkerheden i beregningen beror på, hvor mange forældre der vil benytte ordningen.

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Ad 1)

Tidskontoen indebærer, at hver af forældrene får tildelt et antal timer svarende til ½ års arbejdstid for en fuldtidsbeskæftiget til at være sammen med deres børn.

Tidskontoen kan bruges af en fuldtidsbeskæftiget forælder til f.eks. at halvere arbejdstiden i 1 år, nedsætte arbejdstiden med en tredjedel i 1½ år eller nedsætte arbejdstiden med to tredjedele i ¾ år. Tidskontoen kan også bruges til at gå på orlov på fuld tid i ½ år.

Tidskontoen skal også kunne bruges af forældrene til at passe barnet ved sygdom ud over de muligheder, overenskomsterne giver for barns første sygedag.

Tidskontoen er personlig og gælder alle lønmodtagere og selvstændige. Tidskontoen kan derfor ikke overdrages til den anden forælder.

Ad 2)

Ved brug af tidskontoen til deltidsoorlov kan arbejdstiden ikke bringes under 8 timer pr. uge, svarende til timegrænsen i funktionærlovens § 1, stk. 2, idet ansættelsesforholdet fortsat skal have et reelt indhold, jf. bekendtgørelse nr. 691 af 20. august 2002.

Ad 3)

Bestemmelsen om, at tidskontoen gælder, indtil barnet er fyldt 9 år, følger aldersgrænserne i barselorloven og børnepasningsorloven. Formålet med bestemmelsen er at målrette forældrenes orlov, mens barnet er mindre, og hvor behovet for voksenkontakt er størst.

Ad 4)

Anvendelsen af tidskontoen skal aftales med arbejdsgiveren svarende til de regler, som gælder for den aftalebaserede orlov i § 6, stk. 2, i »Bekendtgørel-